Библейско изучаване

# ФИЛИПЯНИ

## Исус - наша радост

9 урока за индивидуално
и групово изучаване
С бележки за водещия

Доналд Бейкър

© Originally published by Inter Varsity Press 1985

Всички права запазени

Original title: Philippians: Jesus Our Joy
Author: Donald Baker

Българско издание от Български християнски студентски съюз (БХСС)

Превод: Трифон Трифонов
Редактор: Чавдар Хаджиев
Художник: Таня Владимирова
Предпечат: Мирослав Илиев

Печатница СМN-Бургас

Издава ИЛС - ООД

ISBN 954-90526-1-3

# Съдържание


Извличане на максималното от библейските изучавания ..... 4
Въведение към Филипяни ..... 7
1. Раждането на една църква *Деяния 16:6-40* ..... 9
2. Молитвата на Павел за филипяните *Филипяни 1:1-11* ..... 11
3. Радостно затворничество *Филипяни 1:12-30* ..... 12
4. Пътят на смирение *Филипяни 2:1-18* ..... 13
5. Служители на Христос *Филипяни 2:19-30* ..... 14
6. Радвайте се в Господа *Филипяни 3:1-21* ..... 15
7. Стойте твърдо в Господа *Филипяни 4:1-9* ..... 17
8. Благодарствено писмо на Павел *Филипяни 4:10-23* ..... 18
9. Общ преглед *Филипяни 1-4* ..... 19
Бележки за водещия ..... 21


# Съкращения

**ЦП Цариградски превод**

СП Синодален превод
РИ Ревизирано издание

# Извличане на максималното от библейските изучавания

Много от нас жадуват да изпълват ума и живота си с Библията и да бъдат променяни от нейното послание. Библейските изучавания са замислени като един вълнуващ и провокиращ мисълта начин за постигане на това. Тяхната крайна цел е да ни помогнат да изграждаме живота си върху Божието Слово.

## Принцип на действие

Тези библейски изучавания имат няколко отличителни особености. Най-важната от тях е, че те са *индуктивни*, а не *дедуктивни*. С други думи, те целят да ни насочат ние сами да *откриваме* онова, което Библията казва, а не да ни *съобщават* на готово това, което тя твърди.

Освен това тези уроци провокират мисълта. Те ни подтикват да разсъждаваме за значението на пасажа така, че да разберем какво всъщност казва авторът. Въпросите изискват отговори, които не са еднозначни.

Изучаванията имат лично приложение. Въпросите ни помагат да приемем обещанията, увереността, увещанията и предизвикателствата на Божиите думи. Те са предназначени да позволят на Словото да обнови умовете ни, така че да бъдем променени чрез Духа на Бога. Това е крайната цел на всички библейски изучавания.

Изучаванията са многоцелеви. Предназначени са за студентски, църковни и домашни групи, както и за индивидуално разглеждане.

## Как са организирани

Библейските изучавания имат определена организация. Всяко изучаване трябва да продължава не повече от 45 минути при групова работа или 30 минути при лично изучаване, освен ако не решите да му посветите повече време.

Изучаванията могат да бъдат включени в системата на неделните уроци в църква: много са подходящи за семестриална и три семестриална система на обучение в колеж. Ако ръководството е съставено от повече от 13 изучавания, то се разделя според случая на две или три части от около 12 изучавания всяка.

Изучаванията съдържат също и бележки за водещия. Те показват как да се води дискусия в група, осигуряват

допълнителна информация по дадени въпроси, дават полезни съвети за динамиката на работа в група и предлагат начини за справяне с проблемите, които могат да възникнат по време на обсъждането. Целта им е да помогнат на хора с малък или без всякакъв опит ефективно да водят библейско изучаване.

## Предложение за индивидуално изучаване

1. При започването на всяко изучаване се помолете Бог да Ви помогне да разберете и приложите пасажа в живота си.

2. Четете и препрочитайте посочения библейски пасаж, за да се запознаете с това, което авторът казва. В случай, че разглеждате цяла книга, можете да я прочетете преди първото изучаване. Това ще Ви даде цялостен поглед върху съдържанието ѝ, който ще Ви бъде от полза.

3. Въпросите в това ръководство са базирани на английския превод „New International Version", а в българския превод са съобразени с Ревизираното издание.

4. Записвайте отговорите си в предназначена за това тетрадка. Това ще Ви помогне ясно да отразите своето разбиране на пасажа.

5. Ще бъде добре да имате под ръка Библейски речник. Използвайте го за изясняване на непознати думи, имена и географски местности.

## Предложения за изучаване в група

1. Идвайте на изучаванията подготвени. Следвайте предложенията за индивидуална работа, посочени по-горе. Старателната подготовка ще Ви помогне да извлечете повече от дискусията в групата.

2. Участвате в дискусията. Водещият на Вашата група няма да чете лекции. Напротив, той или тя ще окуражава членовете на групата да обсъждат това, което са научили от пасажа. Водещият ще задава въпросите, намиращи се в това ръководство. Споделете това, което Бог Ви е казал във Вашето индивидуално изучаване.

3. Придържайте се към изучавания пасаж. Вашите отговори трябва да бъдат основани на стиховете, които са център на дискусията, а не на други авторитети, като коментари или проповедници. Това ръководство умишлено избягва скачането от книга на книга или от пасаж на пасаж. Всяко изучаване се съсредоточава само върху един пасаж. Обикновено изучаванията на библейски книги се замислени така, че да ви водят през цялата книга последователно. Това ще ви помогне да следвате по-добре мисълта на автора.

4. Бъдете чувствителни към останалите членове на групата. Слушайте внимателно, когато те споделят това, което са научили. Може би ще се изненадате от тяхната проницателност. Свързвайте това, което казвате, с коментарите на другите, така че групата да не излиза извън темата. Също не забравяйте да се съгласявате с мненията на другите, когато е възможно. Това ще насърчи някои от по-колебливите членове да участват.

5. Внимавайте да не доминирате дискусията. Понякога имаме толкова голямо желание да споделим това, което сме научили, че не даваме възможност на останалите да си отворят устата. Хубаво е всички да участват, за това помагайте и на другите да се включат.

6. Очаквайте Бог да Ви учи чрез пасажа, който се дискутира, и чрез другите членове на групата. Молете се да прекарате едно полезно и приятно време заедно.

7. Ако Вие водите дискусията, ще намерите допълнителни предложения и полезни идеи за всяко изучаване в бележките за водещия в края на ръководството.

# Въведение към Филипяни

„Радвайте се всякога в Господа“, ни призовава авторът на "Филипяни" и продължава: „Пак ще кажа: Радвайте се“. Ако тези думи бяха изречени от друг човек, може би щяха да звучат банално, но те принадлежат на апостол Павел - човек, който не пише на тема как да постигнем щастието, седнал на удобно тапицирания стол в кабинета си сред купища книги. Тъкмо обратното - той е бил затворник, очакващ всеки момент да му съобщят новини, от които зависи неговата съдба. Не е трудно да усетим напрежението и несигурността, които прозират зад редовете на " Филипяни". Въпреки това, в тях също така виждаме примера на човек, чийто живот е изпълнен с радост.

Изучавайки "Филипяни', ние откриваме тайната на Павел: посветеният на Божията слава живот прелива от радост. Какво прекрасно послание за свят пълен с наранени и угнетени хора!

Филипи е бил важен център, защото през него е минавал пътят, свързващ изтока със запада, известен като *Via Egnatia.* Многобройното градско население е било разнородно по своя състав - преобладавали са траки, гърци и римляни. Най-малко по численост са били еврейските заселници. В градския център се е намирал огромен форум, обграден от храмове, градска библиотека, фонтани, паметници и обществени къпални.

През 42 г. пр. Хр. Антоний и Октавия разгромяват Брут и Касий в покрайнините на Филипи. В чест на своята победа Антоний превръща Филипи в римска колония. Това осигурява на жителите на града специални права и привилегии, от които се ползват само римските граждани и това повишава тяхното самочувствие и лоялност към Рим. Жените във Филипи са имали висок статут и са вземали активно участие в обществения и деловия живот на града. Поради това жените са заемали и отговорни длъжности във филипийската църква.

Павел основава църквата около 50 г. сл. Хр., по време на второто си мисионерско пътуване (Деян. 16:12-40). От посланието до филипяните научаваме, че тази църква е участвала в страданията за благовестието(1:29), била е заплашена от разцепление (1:27; 2:2; 4:2), може би е имала склонност към перфекционизъм (3:12-13) и е била застрашена от ученията на юдаистите - група, която е твърдяла, че всички християни трябва да се придържат към еврейските закони и традиции. Въпреки всички проблеми, любовта на Павел към тази църква е очевидна. Той искрено се радва на напредъка, който те са постигнали.

Павел пише писмото си до филипяните от затвора (1:12-14). За съжаление не ни е известно в кой затвор е бил той. Ако посланието е писано по време на затворничеството му в Рим, то датира от

61-63 г. сл. Хр. Много учени обаче посочват, че описваните от Павел условия изглеждат много по-сурови от онова, което ни е известно за римските затвори (Деян. 28:16,30-31). Не е изключено докато Павел е бил в Ефес той да е бил в затвора, макар това да не е отразено в Деянията. Ако тази хипотеза е вярна, Филипяни е писано около 54 г. сл. Хр.

Павел пише това писмо по няколко причини. Той иска да обясни защо изпраща човек на име Епафродит отново във Филипи, да благодари на филипяните за паричното дарение, което те са му изпратили и да информира приятелите си за своето състояние. Не на последно място, новините които Павел получил за филипяните, са събудили у него силно желание да насърчи и увещае обичаната от него църква.

Настоящото ръководство е написано с цел да Ви помогне да научите и приложите тайната на Павел за живот на радост. Това е направено в девет изучавания, всяко от които с продължителност 30-45 минути. Първият урок разглежда основаването на църквата във Филипи и Ви запознава с хората, до които Павел пише. Следващите седем изучавания ще Ви помогнат да стигнете до сърцевината на ученията на Павел, като се запознаете последователно с всяко от тях. Последното изучаване не е насочено към нова тема, а представлява общ поглед на основните идеи. То е предназначено да Ви ги напомни, за да можете да приложите основните моменти, на които Павел набляга в своето послание.

# 1 Раждането на една църква
Деяния 16:6-40

Уилям Кери - бащата на съвременните мисии, веднъж предложил на група свещеници да обсъдят значимостта на Великото поръчение (Мат. 28:18-20). Един свещеник отвърнал: "Седнете, млади момко. Когато Бог реши да обърне езичника, ще го направи без Вашата или моята помощ!" За щастие, Кери не споделял гледището на този човек. Той вярвал, че ние трябва *да очакваме* велики неща от Бога, но също така и да се *опитваме да вършим* велики неща за Бога. Такава е позицията и на Павел, Сила, Тимотей и Лука. В този пасаж ги виждаме да работят заедно с Бога за основаване на филипянската църква.

1. Опишете как Бог е работил с и чрез хора във Вашия живот, за да Ви доведе до спасение.
2. Прочетете Деяния 16:6-40. По какъв начин Бог води мисионерите към Филипи според стихове 6-12?
3. В стихове 13-15 се запознаваме с Лидия - жената, повярвала първа във Филипи. Кои човешки и божествени фактори способстват за нейното обръщение?
4. Представете си, че присъствате на събитията, описани в стихове 16-18. Как биха се отразили те на мнението Ви за непознатите мисионери и за Исус Христос, когото те проповядват?
5. Стих 19 казва, че "господарите й... видяха, че излезе и надеждата им за печалба". Какво от значението на случката те не успяват да разберат?
   В какъв смисъл нейните господари се оказват на истинските роби в тази история? В какви ситуации днес хората се противопоставят на свободата на другите и пречат на Божието дело, заради облаги, които могат да загубят?
6. Опишете някоя безнадеждна или проблемна ситуация, в която сте попадали. Как се чувствахте и как реагирахте?
   Как си представяте затвора, в който са били Павел и Сила (ст. 22-24)? Какво виждате, чувате и долавяте с обонянието си? Как смятате, че се чувстват затворниците?
7. Как реагират на тази трудна ситуация Павел и Сила (ст. 25)? Как си обяснявате реакцията им? По какво прилича и по какво се различава тя на Вашата реакция при трудни обстоятелства?

8. Бог причинява земетресение, отваря всички врати и развързва всички окови (ст. 26). Какъв е смисълът на тези събития? Как демонстрират те силата на евангелието?
   Какъв ефект имат тези събития и примерът на Павел и Сила върху началника на затвора (ст. 27-34)?
9. Как реагират Павел и Сила, когато научават, че са свободни (ст. 35-40)? Защо? Как Бог използва тяхното затворничество, за да помогне на младата църква?
10. Този пасаж е пример за това как Божият Дух и Божиите слуги работят заедно за делото на благовестието. Какви конкретни принципи за благовестване научаваме от този пасаж?
    Как тези принципи могат да бъдат приложени от нас днес, когато споделяме благата вест с други хора?

# 2 Молитвата на Павел за филипяните
Филипяни 1:1-11

Казвали ли са Ви някога Ваши приятели, какво харесват у Вас? Случвало ли Ви се е да слушате как някой се моли за Вас? Ако да, знаете колко приятно е да чуеш, че някой те обича и го е грижа за теб. Във Филипяни 1:1-11 Павел се моли и благодари на Бога за своите приятели във Филипи. Докато четете пасажа, опитайте се да си представите, че сте седнали заедно с Лидия, тъмничаря и техните семейства и слушате как някой чете за първи път това писмо, отправено до вас.

1. Смятате ли, че нашата любов и загриженост за другите може да се измерва с това колко се молим за тях? Защо мислите така?
2. Прочетете Филипяни 1:1-11. В ст. 1 Павел нарича себе си „слуга на Исус Христос". Какво означава това на практика? Разгледайте тази фраза в светлината на действията на Павел при основаването на филипийската църква (вж. Деян. 16 гл. - предишното изучаване).
3. Какви чувства изразява Павел в пасажа? Каква е причината за тези чувства?
4. Предишното изучаване показа как Бог е започнал "добро дело" сред филипяните (ст. 6). Защо този факт дава на Павел увереност, че Той "ще го усъвършенствува до деня на Исус Христос"?
5. С какво се характеризират отношенията между Павел и филипяните според ст. 3-8? Каква е причината за съществуването на такива взаимоотношения?
6. Доколко отношенията Ви с другите хора приличат на описаните в тези стихове? В какво те биха могли да бъдат подобрени и как?
7. Кои са основните характеристики на духовната зрялост, за които Павел се моли в ст. 9-11? Какво е значението и ролята на всяка една от тях?
8. Защо именно *любовта* трябва да бъде „просветена и проницателна" (какви други видове любов може да съществуват)? Какво означава на практика човек да действа с проницателна любов? Как се постига такава любов?
9. Какво ни учи молитвата на Павел за начина, по който трябва да се молим за другите?

# 3 Радостно затворничество
## Филипяни 1:12-30

В този пасаж откриваме, че Павел пише до филипяните от затвора. Това хвърля съвсем нова светлина върху радостта, изразена в писмото. Докато пише своето послание, Павел живее в условия, които повечето от нас биха описали като ужасни и непоносими. Въпреки това - дори в такъв един момент, първата му грижа е да отдаде цялата слава на Христос. Така той ни показва на практика как да се покланяме на Христос, когато се намираме в трудни ситуации.

1. Кои са нещата, които Ви носят най-голяма радост? Обяснете защо.
2. Опишете някоя трудна ситуация, в която сте изпадали в миналото или се намирате в момента.
3. Прочетете Филипяни 1:12-30. Какъв е резултатът от хвърлянето на Павел в затвора?
4. В ст. 15-18 са описани две групи проповедници. Какви са мотивите, с които те проповядват Христос?
5. Критикували ли сте някога мотивите и методите на някои евангелизатори? Ако да, обяснете защо.
   По какво прилича и по какво се различава Вашият подход в такива ситуации от подхода на Павел (ст. 15-18)? Защо Павел се радва дори когато Христос е проповядван с нечисти мотиви?
6. Какво изпитвате, когато мислите за собствената си смърт?
7. Какво изпитва Павел и какви са съображенията му, когато трябва да избере дали иска да умре или иска да живее (ст. 20-26)? Как обикновено реагират и разсъждават хората, когато са изправени пред такава дилема?
8. Какво иска да каже Павел с думите "за мене да живея е Христос, а да умра придобивка" (ст. 21)?
9. Какво означава да се обхождаме (да живеем) достойно на Христовото благовестие (ст. 27-30)?
10. Защо всички възгледи и постъпки, изброени в тези стихове, са особено важни когато страдаме или сме подложени на преследване? В какво се състои тяхната важност?
11. Прегледайте отново целия пасаж. Какво помага на Павел да продължава да изпитва радост въпреки трудните обстоятелства, в които се намира? Какво приложение биха могли да имат тези принципи в трудните ситуации, в които попадаме?

# 4 Пътят на смирение
## Филипяни 2:1-18

Възможно ли е да имаме добро мнение за себе си и същевременно да сме смирени? Може ли човек да желае да бъде най-добрия в дадена област без да е щестлавен? Във Филипяни 2:1-18 Павел ни посочва Исус Христос, който е бил равен на Бога и въпреки това Неговият живот на земята е върховен пример за смирение. Този пасаж ни учи да подражаваме на Христос в мислите и поведението си.

1. Каква е разликата между смирение и комплекс за малоценност? Кои са характеристиките на истинското смирение?
2. Прочетете Филипяни 2:1-18. Как нашите преживявания в Христос и Неговия Дух (ст. 1) ни помагат да постигнем единството, за което Павел копнее и говори в стих 2?
3. В какво се състои смирението според стихове 3-4?
4. Какво има предвид Павел, когато казва че Исус "не счете, че трябва твърдо да държи равенството с Бога" (ст. 6)?
5. По какъв начин Христос показва на практика Своето смирение и грижа за интересите на другите (ст. 6-8)?
6. В кои области от Вашия живот изкушението към щестлавие или преследване на егоистични амбиции е най-силно? Как примерът на Христос може да Ви накара да се съпротивлявате на тези изкушения?
7. Опишете със собствени думи Божия отговор на смирението на Исус (ст. 9-11). Какво иска да подчертае Павел с тези стихове?
8. В стихове 12-13 Павел казва: "изработвайте спасението си", защото Бог "действува във вас". Какво значат тези изрази и каква е връзката между идеите, изразени в тях?
9. В какво ние трябва да се различаваме от това "опако и извратено поколение", сред което живеем (ст. 14-16)?
10. Павел признава, че се надява да се хвали, когато Христос се върне (ст. 16). Щестлавие ли е това? Ако не, къде е разликата?
11. С какво самият Павел е пример за принципите, описани в този пасаж (ст. 16-18)?
12. Кои са хората, които се опитвате да впечатлите? Вместо да правите това, как бихте могли да им служите със смирение?

# 5 Служители на Христос
## Филипяни 2:19-30

Щом научават, че Павел е в затвора, филипяните изпращат при него един от членовете на своята църква - Епафродит, с парично дарение. Неговата задача е била да помогне на Павел с каквото е нужно. Епафродит се връща у дома с писмо до филипяните.

В тази част от посланието Павел разкрива бъдещите си планове и обяснява защо изпраща обратно Епафродит. Пасажът дава няколко прекрасни примера на християнско служение чрез живота на Тимотей, Епафродит, Павел и филипяните.

1. Какво Ви харесва най-много и какво Ви е неприятно в служението на други християни?
2. Прочетете Филипяни 2:19-30. С какво Тимотей е пример за христоподобното отношение и поведение, за което става въпрос в 2:1-18?
3. Павел казва, че „няма никой друг на еднакъв дух" с него. Защо хора като Тимотей не се срещат често (ст. 20)?
4. Представете си, че Тимотей е изпратен да посети Вашата църква или група. Какво би могъл да направи той, за да Ви помогне? Какви подобрения и промени смятате, че неговото идване би донесло?
5. Тъй като няма големи изгледи Тимотей лично да Ви посети, как на практика Вие бихте могли да влезете в неговата роля и да последвате неговия пример?
6. Защо Павел изпраща Епафродит обратно във Филипи (ст. 25-28)?
7. Как примерът на Христос се проявява във взаимоотношенията между Павел, Епафродит и филипяните (ст. 25-30)?
8. Защо е важно да се почитат хора като Епафродит, особено в светлината на възвеличаването на Христос (2:9-11)?
9. Какви планове имате за следващата седмица? Какви цели сте си поставили? Как бихте могли да поставите своите интереси в още по-голяма хармония с тези на Исус Христос?
10. По какъв начин бихте могли на дело да служите на хората около Вас през следващата седмица?
11. Молете се Христос да Ви дава сърце на служител.

# 6 Радвайте се в Господа
# Филипяни 3:1-21

Случвало ли Ви се е да се ентусиазирате от възможността за реализиране на някаква идея и след това да се обезсърчите от трудностите при нейното осъществяване? Понякога опитите ни да водим христоподобен живот завършват така. Ние ревностно се заемаме да опознаем по-добре Господа, но не след дълго товарът от съобразяването с всички правила, които трябва да спазваме, отнема нашата радост. За нещастие в такива случаи можем да се отклоним от правия път и да тръгнем в друга посока. Можем да си кажем: "Няма да се съобразявам с християнското поведение. Ако Исус ме е спасил, тогава какво значение има как живея?" Това отношение обаче също ще ни отнеме радостта. Тогава къде е изходът? Павел ни отговаря в този пасаж.

1. Кои са най-важните цели във Вашия живот?
2. Прочетете Филипяни 3. По какво радостта в Господа (ст. 1) се различава от другите видове радост?
3. Защо хората, срещу които Павел предупреждава филипяните в стихове 2-3, са били толкова опасни?
4. Сравнете фарисея Павел (ст. 4-6) с християнина Павел (ст. 7-11). На какво е уповавал Павел преди и след обръщението си?
5. Какво има предвид Павел, като казва, че познаването на Христос е превърнало всичките му предишни придобивки в загуба (ст. 7) и неговия голям авторитет в измет (ст. 8)?
6. Какво приложение би могъл да има този принцип за нас? Случвало ли Ви се е да уповавате на нещо, смятайки че то ще Ви приближи до Бога, а в последствие то да се окаже безполезно или вредно? Разкажете.
7. В ст. 6 Павел говори за "правдата, която е от закона". Какво има предвид с този израз? Какви закони спазват християните днес?
8. Могат ли тези закони да ни пречат да познаваме Христос и да се радваме в Господа? Как? Защо?
9. Как нещата, описани в стихове 10-11, ни помагат да опознаем по-добре Христос?
10. В стихове 12-14 Павел се сравнява със спортист, който участва в състезание. Подходящо ли е това сравнение между християнския живот и леката атлетика? Какво иска да каже

Павел с него?
Към каква цел и награда се стреми Павел?

11. Каква картина за християнския живот ни представя Павел в ст. 12-16? Какво иска да каже на филипяните чрез нея?
12. В стихове 17-21 Павел сравнява християните с "враговете на Христовия кръст". Към какво се стреми и каква е съдбата на всяка група? Кои са „враговете на Христовия кръст“?
13. В стих 17 Павел ни моли да последваме неговия пример. Като имате предвид информацията за него в тази глава, с какво той ни служи за пример?
14. По какви конкретни начини можете да започнете да следвате примера на Павел по-добре?

# 7 Стойте твърдо в Господа
Филипяни 4:1-9

Кои са хората, които най-много обичате. Какво най-много желаете за тях? Най-голямото желание на Павел за филипяните е, те да стоят твърдо в учението, което им е било предадено. Той обаче съзнава, че някои проблеми могат да разклатят тяхната вяра. Павел пише, за да ги предупреди, че за да стоят твърдо трябва да прекратят споровете помежду си, винаги да се радват и да изпълват ума си с добри неща.

1. Прочетете Филипяни 4:1-9. В началото на тази глава Павел се обръща към филипяните с думите: "стойте така твърдо в Господа". Прочетете отново 3:12-21. Какво трябва да правим, за да стоим твърди в Господа?
2. Как мислите - по-твърдо или по-неуверено стоите в Господа сега, отколкото преди година? На какво се дължи разликата?
3. Защо Павел счита филипяните за своя радост и венец?
4. Кого Вие считате за своя радост и венец?
   Как това влияе на взаимоотношенията Ви с този човек?
5. В стих 2 Павел умолява Еводия и Синтихия "да бъдат единомислени в Господа". Според Вас защо той е толкова загрижен за техните взаимоотношения?
6. Какво би могъл да направи "искреният сътрудник", споменат в ст. 3, за да помогне на тези жени?
7. Как трябва да реагирате, когато има неразбирателства във Вашата църква?
8. Кои са нещата, които Ви създават най-много притеснения и тревоги?
9. Какъв лек срещу тревогите предлага Павел в ст. 4-7? Действа ли той на практика и как?
10. Как неправилните мисли могат да ни лишат от мира, който Бог ни дава?
11. Как истинните, честните, праведните, любезните, благодатните, добродетелните и похвалните мисли могат да очистят нашите умове и да възвърнат нашия вътрешен мир (ст. 8)?
12. В стих 9 Павел ни казва, че Бог на мира ще бъде с нас когато вършим това, което сме научили. Какво от наученото в този пасаж смятате, че трябва да извършите на дело?

# 8 Благодарствено писмо на Павел
## Филипяни 4:10-23

Може би Ви се е случвало да пишете писма, с които благодарите за подаръци, получени от някого. Подобни писма обикновено съдържат стандартни, общоприети фрази. Във Филипяни 4 гл. Павел благодари на филипяните за материалната помощ, която са му изпратили. Това писмо обаче, е доста необичайно. Първо, той нарушава традицията, като изказва своята благодарност едва в самия край на писмото. Второ, той пише така, като че ли не се нуждае от подаръка!

1. Повечето християни подкрепят идеята за съществуването на платени християнски работници. Въпреки това, за много от тях е трудно да наберат необходимите средства. Как ще обясните този парадокс?
2. Прочетете Филипяни 4:10-23. Павел благодари на филипяните не за парите, а за загрижеността, която те са показали (ст. 10). Как би прозвучала една такава благодарност в ушите на повечето дарители и защо Павел постъпва по този начин?
3. Мнозина вярват, че могат да бъдат удовлетворени само ако имат определен жизнен стандарт. Как този възглед се различава от тайната на Павел за удовлетворение (ст. 11-13)? До каква степен сте се научили да прилагате тази тайна?
4. Как филипяните са помагали на Павел преди и сега (ст. 14-18)?
5. Вие имате ли възможности да давате за материалните нужди на хора, които се занимават с християнска работа? Какви аргументи изтъкват хората, които не дават пари за Божието дело?
6. Какво очаква Павел да получат филипяните в резултат на своето даване (ст. 17-19)?
7. Как обещанието в стих 19 може да ни насърчи да даваме за нуждите на другите?
8. Мнозина се оплакват, че християнските работници винаги искат пари. Как този пасаж може да служи за пример не само на християнските работници, но и на тези които ги подкрепят?
9. Как този пасаж ще се отрази на Вашето даване за делото на Господа?

# 9 Общ преглед
## Филипяни 1-4

Изучаването на книгата Филипяни прилича на подреждането на пъзел. В предишните изучавания разгледахме подробно неговите отделни части. Сега идва време да се отдръпнем назад и да разгледаме завършения пъзел. Ако направим това внимателно, наглед несвързани парченца внезапно ще станат част от цялостната картина.

1. Кои са главните теми, на които Павел се спира във Филипяни?
2. Павел многократно употребява думи като *радост* и *радвайте се*. Какво го кара да се радва (1:4, 18; 2:2,17; 3:1; 4:1, 4,10)?
3. Как примерът на Павел може да Ви помогне да се радвате дори в трудни моменти?
4. Какво сте научили:
   - за смисъла и целта на живота (1:20-26)?
   - за живот с правилно отношение към себе си и другите (2:1-11)?
   - за това, колко ценно е човек да познава Христос (3:4-11)?
   - за живот в мир и удовлетворение (4:4-19)?
5. Съвременните автори ни дават много съвети за това, как да живеем пълноценен живот. В светлината на ценните неща, казани от Павел, как бихте реагирали на следните цитати?

„Животът на всеки човек е уникален и различен от живота на останалите. Никой друг не може да живее твоя живот, да почувства онова което чувстваш ти, да се превъплъти в теб и погледне на света от твоята гледна точка. Това е единственият ти живот и той е твърде ценен, за да оставиш другите да се възползват от него. Животът в теб трябва да ти носи радостта от "дърпането на собствените ти струни".[1]

„Търсенето на 'номер едно' е съзнателно и рационално усилие, което човек полага с цел да прекара възможно най-много време във вършене на нещата, които му носят максимално удоволствие и да отделя по-малко време за това, което му причинява болка."[2]

„Ти заслужаваш да си богат и можеш да забогатееш. Любовта към парите ще отприщи творческите ти заложби и ще ти помогне да живееш в изобилие, да изпитваш любов, и между

[1] Wayne Dyer, *Pulling Your Strings* (New York: Avon, 1979).
[2] Robert J.Ringer, *Looking Our for Number One* (New York: Faycett, 1978).

другото - да имаш всичките пари в брой, които пожелаеш. Това е толкова просто. Представи си, че си богат и това ще те направи богат." [3]

6. В глава 2 Павел говори за примера на Исус Христос, Тимотей, Епафродит, а също и за собствения си пример. Какво ни учат те за това, как трябва да служим на другите?
   Как отношението на служител може да ни помогне за постигане и поддържане на единство сред християните?
7. Какви промени забелязвате в живота си в резултат на изучаването на „Филипяни"?
8. Какво Ви хареса най-много в изучаването на това послание?

[3] Jerry Gillies, *Moneylove* (New York: Warner Books, 1979).

# Бележки за водещия

Воденето на дискусия върху Библията може да бъде нещо много приятно и полезно. То обаче може и да се окаже *стряскащо*, ако никога преди това не сте го правили. Ако изпитвате такива затруднения, значи сте попаднали точно където трябва. Когато Бог пожела Мойсей да изведе израилтяните от Египет, той отговаря: „О, Господи, моля те, изпрати някой друг да го направи!“ (Изх. 4:13).

Когато Соломон става цар на Израил той чувства, че тази задача е далеч над неговите възможности. „Аз съм само едно малко дете и не зная как да изпълнявам задълженията си... Кой може да управлява този Твой народ?“ (3 Царе 3:7-9).

Когато Бог призовава Еремия да бъде пророк, той отговаря: „О, всемогъщи Боже... аз не зная как да говоря; аз съм само дете“ (Ер. 1:6).

Още имена могат да бъдат добавени към този списък: Апостолите са били „неуки и обикновени мъже“ (Деян. 4:13). Тимотей е бил млад, уязвим и уплашен. Павловият „трън в плътта“ го е карал да се чувства слаб. Но Божият отговор на всички Негови слуги, включително и към Вас, е по-важен и остава същия: „Достатъчна ти е Моята благодат“ (2 Кор. 12:9). Не се страхувайте! Бог е помогнал на тези хора, въпреки техните слабости, както може да помогне и на Вас, въпреки че може да се чувствате неподготвен.

Има и още нещо, което сигурно ще Ви окуражи. Воденето на дискусия върху Библията не е трудно, ако следвате определени насоки и изисквания. Не е необходимо да сте специалист по библейските въпроси или високо квалифициран учител. Предложенията, отбелязани по-долу, ще ви дадат възможност ефективно и с радост да изпълните задълженията си като ръководител.

## Подготовка за водене на група

1. Помолете се Бог да Ви помогне да разберете и да намерите приложение на пасажа във Вашия личен живот. Докато това не стане, Вие няма да бъдете подготвен да водите другите. Молете се също за различните членове на групата. Искайте Бог да Ви даде да прекарате едно приятно и полезно време заедно, изучавайки Неговото слово.

2. Когато започвате всяко изучаване, четете и препрочитайте посочения библейски пасаж, за да сте наясно с това, което казва авторът. В случай, че става въпрос за разглеждане на цяла книга, прочетете книгата преди първото

изучаване. Това ще Ви даде полезен цялостен поглед върху съдържанието на уроците.

3. Това ръководство за изучаване е базирано на ревизирания превод на Библията. Насърчете и другите също да го използват, но им дайте свободата ако искат да ползват някой друг, предпочитан от тях превод (например синодалния).

4. Работете внимателно върху всеки въпрос в урока. Прекарвайте време в размишление преди да формулирате отговорите си.

5. Записвайте отговорите си в специално предназначена за целта тетрадка. Това ще Ви помогне ясно да изразите Вашето разбиране за пасажа.

6. Ще ви бъде от полза, ако имате подръка Библейски речник. Използвайте го за откриване значението на непознатите думи, имена или места.

7. Веднъж завършили с изучаването на пасажа, запознайте се с бележките за водещия относно урока, който водите. Тези „бележки" са съставени с цел да Ви помогнат по няколко начина: Първо, те показват целта, която е имал авторът на ръководството, когато е съставял урока. Отделете време и помислете как въпросите в урока са насочени към постигане на целта. Второ, бележките Ви дават допълнителна информация или коментари върху някои от въпросите. Тази информация може да бъде използвана, ако хората трудно разбират или не могат да отговорят на въпросите. Трето, „бележките за водещия" ще насочат вниманието Ви към потенциалните проблеми, с които може би ще се сблъскате по време на урока.

8. Ако желаете да си напомните нещо, отбелязано в „бележките за водещия", запишете го под самия въпрос в урока. Недейте да четете от тях по време на изучаването.

## Водене на изучаването

1. Започвайте урока навреме. Искайте Бог да Ви помогне да разберете и приложите пасажа.

2. Уверете се, че всеки един от групата разполага с копие от урока. Насърчете ги да се приготвят предварително за всяка дискусия, работейки върху въпросите от ръководството.

3. В началото на вашата първа среща обяснете, че тези изучавания са предназначени да бъдат дискусии, а не лекции. Насърчавайте членовете на групата да участват. Каквото и да става, не насилвайте тези, които се колебаят да участват в първите няколко урока.

4. В началото на дискусията прочетете встъпителния абзац. Това ще ориентира групата в пасажа, който ще изучавате.

5. Ако изучавате една глава или по-малък пасаж, прочетете го на глас или помолете някой друг да го направи. По-дългите пасажи могат да бъдат четени на части в процеса на изучаването. Някои уроци покриват няколко глави. В такъв случай четенето на глас отнема много време. Членовете на групата могат просто да прочитат посочените пасажи непосредствено преди съответното изучаване.

6. Когато започнете да задавате въпросите от ръководството, имайте предвид няколко неща. Първо, въпросите са създадени да бъдат използвани точно така, както са написани (да не се перифразират). Ако желаете, може просто да ги прочетете на глас пред групата или да ги изразите със свои думи. Във всички случаи, произволни редакции на въпросите не са препоръчителни. Второ, въпросите са предназначени да водят групата към разбиране и приложение на *основната идея* на пасажа. Авторът на ръководството има определено виждане за тази централна идея, записано в целта на урока в бележките за водещия. Вие трябва да се опитате да разберете как пасажът изразява тази идея и как въпросите по урока допринасят и водят групата в тази насока.

В някои случаи ще трябва да се отклоните от ръководството за изучаване. Например, въпросът може да е получил вече своя отговор. Ако е така, просто преминете към следващия, без да задавате отговорения въпрос. Или някой може да повдигне важен въпрос, невключен в ръководството. Отделете време и го дискутирайте! Важното е да можете да преценявате как да постъпите. Сигурно има много пътища, по които може да постигнете целта на изучаването, но най-лесният обикновено е този, който авторът ни предлага.

7. Избягвайте да отговаряте на въпросите, които задавате. Ако се наложи, повторете ги или ги перифразирайте, докато бъдат разбрани от групата. Хората бързо стават пасивни и тихи, когато видят, че водещият говори през по-голямата част от времето.

8. Не се страхувайте от мълчанието. Хората се нуждаят от време да помислят върху въпросите, преди да отговорят.

9. Не се задоволявайте с един отговор. Питайте: „Какво мислят останалите?“ или „Нещо друго?“, докато няколко души не дадат отговори на въпроса.

10. Обръщайте внимание на участието и приноса на всеки. Старайте се да се съгласявате, когато е възможно. Никога не отхвърляйте отговор. Ако даден отговор е явно неправилен, попитайте: „Кой стих те доведе до това заключение?“ или отново: „Какво мислят останалите?“

11. Не очаквайте всеки отговор да бъде адресиран към Вас, макар че това сигурно ще се случва в началото. Когато членовете

на групата се поотпуснат, те ще започнат действително да взаимодействат помежду си. Това е характеристика на наистина добра дискусия.

12. Не се страхувайте от спор или изразяване на несъгласие. Те могат да родят много интересни идеи. Не се притеснявайте, ако не успеете да изчерпате напълно разглежданата тема. По-нататъшното изучаване може да реши проблема.

13. Разглеждайте пасажа внимателно. Той ще Ви насочи към отговорите на въпросите. Не позволявайте на хората да се отклоняват прекалено много в цитиране и разглеждане на други места от Библията. Също така съсредоточавайте се върху предмета и не се отклонявате.

14. Периодически обобщавайте това, което групата казва за пасажа. Това помага за сближаването на различните мнения, изказани по време на обсъждането и дава възможност за по-нататъшно развитие на дискусията. Избягвайте да проповядвате.

15. Завършвайте събиранията си с молитва върху конкретна тема. Искайте Божията помощ, за да приложите нещата, които сте научили от изучаването.

16. Свършвайте навреме.

## Компоненти на малките групи

Една добра малка група не може да се занимава единствено с изучаване на Библията. Тук са изброени четири компонента, които трябва да имате предвид, когато изграждате структурата на вашите събирания.

*Духовна храна.* Участието в групата ще ви помага да израствате в познание и любов към Бога и един към друг. Най-подходящият начин да обичаме Бога е да познаваме и спазваме Неговите заповеди (Йоан 14:15). Затова библейското изучаване трябва да е основата на вашата малка група. Има и други начини човек да получава духовна храна - може да заучавате пасажи от Библията, да четете и дискутирате някоя духовна книга или да слушате запис на проповед от някой добър проповедник.

*Общение.* Повечето хора имат нужда от близко приятелство. Вашата малка група може да бъде добро място за развиване на такива взаимоотношения. Отделяйте време за разговори преди и след изучаването. Насърчавайте хората да споделят по време на събирането. Правете забавни неща заедно с групата, например импровизирана вечеря с малка почерпка или излет. Изберете някой да носи напитки на събирането. Бъдете изобретателни!

*Поклонение.* Част от времето може да бъде прекарано в поклонение и молитва. Славете Бога заедно за това, което е. Благодарете Му за това, което е направил и прави във Вашия

живот и в света. Молете се за нуждите един на друг. Искайте Бог да ви помогне да приложите това, което сте научили. Пейте заедно хвалебни песни.

*Мисия.* Много малки групи решават заедно да евангелизират. Това може да бъде начин да приложат на практика наученото. Вие може да бъдете домакини на поредица от евангелизационни дискусии с Вашите приятели или съседи. Може да посещавате домове за стари хора, помагате на някоя вдовица в чистенето или ремонта на нейното жилище. Такива дейности могат да повлияят положително на вашата група.

За по-подробно разглеждане на природата и функциите на малките групи прочетете „Ръководство за водачи на малки групи за изучаване на Библията" или Good Things Come in Small Groups (и двете от IVP).

## Изучаване 1. Раждането на една църква. Деяния 16:6-40 .

*Цел:* От Деяния 16 научаваме, че Бог избира хора с най-различен произход и положение, за да създаде от тях една църква. Това изучаване е предназначено да ни помогне да разберем какви са били хората, до които Павел пише. Освен това изучаването показва как Божият дух и Божиите служители работят заедно за делото на благовестието.

**Въпрос 1.** Почти всяко изучаване започва с встъпителен въпрос, който е предназначен да бъде зададен *преди* прочитането на пасажа. Тези въпроси са важни по няколко причини.

Първо, те сближават членовете на групата. Колкото и добре да се познават един друг и колкото и удобно да се чувстват в присъствието на другите, винаги има скованост, която трябва да се преодолее, преди хората да започнат да говорят открито. Добрият въпрос ще разтопи леда.

Второ, встъпителните въпроси насочват вниманието на хората към изучаванията. Повечето хора мислят за най-различни неща (вечеря, предстояща среща, наближаващи изпити), които нямат нищо общо с изучаването. Един интересен въпрос ще привлече тяхното внимание към дискусията.

Трето, встъпителните въпроси могат да покажат на хората кои от техните идеи се нуждаят от промяна в съответствие с Писанието. Ето защо е особено важно да *не* се чете пасажа преди задаване на въвеждащия въпрос. След като вече са прочели пасажа, хората ще знаят какво се очаква да отговорят и няма да изразят напълно искрено личното си мнение нито ще кажат това, което първо им идва на ум. Даването на честни отговори преди да открият какво казва пасажът по обсъждания въпрос, може да

помогне на членовете на групата да разберат къде техните мисли и възгледи разминават с учението на Библията.

**Въпрос 2.** За този въпрос ще е от полза да намерите подробна карта на второто мисионерско пътуване на Павел, или да я размножите на ксерокс за всеки участник. Членовете на групата трябва да открият върху картата споменатите места.

Стихове 6-8 поставят изключително интересния въпрос по какъв начин Святият Дух отклонява Павел и неговите спътници от намерението им да проповядват в Азия и посетят Витания. За нещастие книгата Деяния не хвърля светлина върху въпроса. Духът може да е използвал техните чувства, пророчество, дадено от християнин, когото те са срещнали по пътя, или външно обстоятелство, като например лошо време. Каквото и да ги е накарало да променят първоначалния си план, Павел го е счел за ясно водителство от Святия Дух. И. М. Блайкок отбелязва следния любопитен факт:

"Тези области, в които на Павел не е било разрешено да проповядва, не са били пропуснати в процеса на разпространяване на евангелието. Съществуват доказателства за много ранни последователи на Христос в Мизия, а за Витания говорят известните писма на Плиний. Римският управител, писал шест години по-късно, говори за влиянието, което християнството е спечелило в неговата провинция и за репресивните мерки, предприети от него във връзка с това" (*The Acts of the Apostles* [Grand Rapids, Mich.: Eerdnams,1959], стр. 123).

**Въпрос 3.** Ф. Ф. Брус обяснява защо Павел и неговите спътници срещат Лидия при реката:

"Когато Павел посещава нов град, той обикновено посещава еврейска синагога първата събота след пристигането си и търси възможност за споделяне на евангелското послание "първо на евреите". Както по всичко личи обаче, във Филипи не е имало синагога. Това може да означава само едно - на това място е имало много малко евреи: даже десет евреи биха били достатъчни за създаването на синагога. Колкото и много да са били жените, те не са можели да компенсират отсъствието дори на един мъж, нужен за задължителния кворум от десет души. Въпреки това, извън града е имало неофициално място, на което няколко жени еврейки и богобоязливи езичници са се събирали, за да отслужат обичайната еврейска служба в събота, дори и да са били по-малко от общоприетия брой богомолци за служба в синагога" (*The Book of Acts* [Grand Rapids, Mich.: Eerdmans, 1954], с. 331).

**Въпрос 4.** Важно е да се разбере, че Павел е бил само Божий инструмент при изгонване на злия дух от робинята. Исус Христос е този, който всъщност го изгонва. Човешкият и божественият фактор работят заедно.

**Въпрос 8.** За Писанието не е необичайно да илюстрира учението си с ярки метафори. Исус Христос твърди, че е хлябът на живота (Йоан 6:35) и нахранва пет хиляди души (Йоан 6:1-5). Той твърди, че е светлината на света (Йоан 9:5) и изцелява слепеца (Йоан 9:6-12). Фактът, че Бог не само предизвика земетресение, но и прави така, че *всички* врати на затворническите килии да се отворят и оковите на *всеки* затворник да се развържат, илюстрира и символизира способността на евангелието да освобождава хората.

**Въпрос 9.** Една от причините за написването на Деяния е, да бъде доказано, че християните не се опитват да отхвърлят римското управление. Книгата показва християните като граждани, които спазват закона, но въпреки това са преследвани несправедливо. Като отказват да напуснат без да получат публично извинение, Павел и Сила заставят местните власти открито да заявят, че християни, които са римски граждани, притежават права и тези права трябва да бъдат защитавани от римските закони.

## Изучаване 2. Молитвата на Павел за филипяните. Филипяни 1:1-11.

*Цел:* Да помогнем на хората да укрепят и подобрят взаимоотношенията си.

**Въпрос 2.** Въпреки, че стих 1 посочва, че посланието е от Павел и Тимотей, от останалата част на писмото става ясно, че Павел е неговия основен автор. Името на Тимотей е прибавено, защото той е бил с Павел по това време и вероятно е бил нещо като негов „секретар". Въпросите в това и в останалите изучавания са съставени така, все едно че посланието е писано само от Павел.

**Въпрос 4.** Твърдението на Павел в стих 6 придобива ново значение, когато размислим върху това, по какъв начин е била основана църквата във Филипи. Сега е най-подходящия момент да бъдат споменати накратко онези неща, които Бог е извършил, за да създаде църквата там.

*„Изпитвайте нещата, които се различават". Преводът на РИ е буквален, но е малко неясен. Гръцката дума означава „да изпитвам, изследвам (с цел да разбера дали нещо е истинско или не)". Смисълът е, че християните трябва да изпитват нещата, с цел да могат да разграничават доброто от злото. СП превежда „да различавате що е по-добро". Гръцката дума „нещата, които се различават" има и вторичното значение „нещо, което е по-добро". [вж. J. H. Thayer,* The New Thayer's Greek English Lexicon *Peabody: Hendrickson, 1979, .с 143, 154] Бел. към българското издание.*

## Изучаване 3. Радостно затворничество. Филипяни 1:12-30.

*Цел:* Да помогнем на хората да се справят с несполуките така, че цялата слава да се отдава на Христос. Павел е един чудесен пример в това отношение, защото огромната му радост може ясно да се види на фона на ужасните обстоятелства, в които той се е намирал.

**Въпрос 4.** Не е ясно кои са тези, които „проповядват Христа дори от завист и от препирлив дух" (ст. 15). Изследователите са единодушни, че това едва ли са били еретици, които са се възползвали от затворничеството на Павел, за да проповядват лъжеучение. Павел пише, че се радва, защото „някои наистина проповядват Христа". Ако учението е било еретично, Павел не би казал такова нещо. Завистливите проповедници сигурно са били християни, които не са харесвали апостола и са се надявали той да остане в затвора. Вероятно те са гледали на затвора като на възможност да откраднат част от известността и авторитета на Павел.

**Въпрос 8.** Хората често се удивляват, че Павел може да се радва след като се е намирал в такива трудни обстоятелства, но стихове 20-21 ни помагат да разберем причината за неговата радост. Ако Павел е живеел единствено за собствено удоволствие и е мислил само за личното си щастие, тогава неговата радост би била безсмислена. Но тъй като той живее за Исус Христос и за напредването на Неговото царство, Павел има причини да се радва: вестта за Исус Христос се проповядва поради затворничеството му.

**Въпрос 11.** Този въпрос е предназначен да помогне на хората да съотнесат примера на Павел към обстоятелствата, в които се намират самите те. Бъдете готови да дадете пример на това, като споделите как Вие планирате да посрещнете някаква конкретна трудност. Това споделяне може естествено да премине във време за молитва.

## Изучаване 4. Пътят на смирение. Филипяни 2:1-18.

*Цел:* Филипяни 2:6-11 е един от най-популярните пасажи в Библията поради прекрасното и поетично описание на смирението на Христос. В контекста на цялата втора глава, той ни учи, че смиреното служение на Христос трябва да бъде пример за живота на всички християни.

**Въпрос 4.** Смирението на Христос се измерва с това, от което той с готовност се отказва. Изразът „не счете, че трябва

твърдо да държи равенство с Бога" значи, че въпреки божествената си природа, Той не е поискал правата си на Бог. Исус е можел да се яви като владетел на вселената, вместо като неин спасител и да получи цялото признание, което му се полага. Вместо това той се е отказал от всички права и е дошъл като слуга.

**Въпрос 7.** Бог награждава смирението на Христос, като Го превъзвишава в слава. Съществува мнение, че стихове 14-16 учат, че когато ние се смиряваме, Бог ще ни превъзвишава. Какво мислите по този въпрос?

**Въпрос 8.** Трябва да мислим за думата *изработвайте* (ст. 12) по същия начин, по който разглеждаме думата *изработвам*, когато говорим за тренировки в спортна зала. Бог ни е дал спасение. Сега от нас се иска да изработим или упражним това спасение в света около нас така, както упражняваме мускулите, които Бог ни е дал. Същевременно Бог „работи в" нас, за да довърши онова, което е започнал.

Изглежда Павел използва думите *със страх и трепет*, за да опише смирение. За други примери с този израз, вж. 1 Коринтяни 2:3, 2 Коринтяни 7:15 и Ефесяни 6:5.

**Въпрос 10.** Някои членове на Вашата група могат да не приемат думата *хваля*. Вярно е, че в дадени преводи на Библията се използва думата *гордея се*, но на гръцки смисълът е по-силен. В Уебстърския речник думата „хваля" е определена така: „да прославям с нещо което имам или правя".

**Въпрос 12.** Отделете време за молитва за плановете, които всеки от членовете на групата има.

## Изучаване 6. Радвайте се в Господа. Филипяни 3:1-21.

*Цел:* Целта на това изучаване е да разберем, че радостта не се постига чрез фарисейски опити за спазване на закона, а чрез познаване на Исус Христос, чрез стремеж към нашата небесна цел и насочване на нашия ум към духовните неща.

**Въпрос 3.** Описаните от Павел хора са наричани юдаисти. Те са вярвали, че всички християни трябва да живеят като спазват стриктно еврейските закони и обичаи. Обърнете внимание как Павел нарича иронично тези хора „кучета" в стих 2. *Кучета* е обидно название, използвано от ортодоксалните евреи по адрес на езичниците, които те са смятали за врагове на Бога. Чрез този термин Павел посочва, че не езичниците, а юдаистите са Божии врагове. *Поборниците на обрязването* са онези, които държат на еврейския закон за обрязване.

*„Кучета". ЦП и СП превеждат думата „псета". РИ 24 г. превежда „безнравствени учители" като в бележка под линия*

*отбелязва буквалното значение „кучета". В РИ 40 г. думата мистериозно отсъства. Нейното изпускане вероятно е техническа грешка, която се дължи на небрежност. За подобно използване на „кучета" вж. Откр. 22:15.*

**Въпрос 9.** Групата вероятно ще се нуждае от помощ при този въпрос, тъй като стихове 10-11 са трудни за тълкуване. Павел описва с големи подробности какво включва познаването на Христос.

*Силата на Неговото възкресение.* Не се има предвид единствено силата, която възкреси Христос от мъртвите, но и силата на възкръсналия Христос, който работи в живота на всеки вярващ.

*Общението в Неговите страдания* не означава, че по някакъв начин страданията на Павел ще допълнят изкупителното дело на Христос. Павел разбира, че всеки истински последовател на Исус ще премине през страдания. Исус казва: „Ако Мене гониха, и вас ще гонят" (Йоан 15:20).

Желанието на Павел е той да стане „съобразуван със смъртта Му". Преданията говорят, че Павел умира като мъченик край Рим. Всеки християнин трябва да вдигне своя кръст и да следва Исус, независимо дали това ще доведе до смърт или не.

В някои преводи стих 11 оставя впечатлението, че Павел не е бил сигурен дали ще бъде възкресен от мъртвите или не. Вместо „ако е възможно" (RSV), NIV и българските преводи използват думата „някак", която по-добре предава мисълта на Павел. Той е несигурен не за собственото си възкресение, а за събитията, водещи до него. [Тъй като българските преводи не представят този проблем, той едва ли ще възникне по време на дискусията и за това няма смисъл вниманието на групата ненужно да се насочва към него - бел. ред.]

**Въпрос 12.** Изследователите не са съгласни по въпроса кои хора, има предвид Павел в тези стихове. Някои вярват, че той говори за юдаистите, споменати вече в тази глава. Други смятат, че има предвид група езичници, които са живели така, както им е угодно. Макар и да изглежда, че тези две групи нямат нищо общо помежду си, и двете са виновни в едно и също нещо - сърцата им копнеят за светски неща.

## Изучаване 7. Стойте твърдо в Господа. Филипяни 4:1-9.

*Цел:* Как християните могат да са сигурни, че ще устоят твърдо във вярата си през всички дни на своя живот? Това изучаване е предназначено да помогне на хората да размислят върху съвета на Павел за твърдо стоене в Господа и да го последват.

**Въпроси 3-4.** Думата *венец* обикновено се употребява със значение на лавров венец, даван на победителя на атлетически състезания. Павел разглежда филипяните като точно такава награда. Те са неговият печат за апостолство и доказателство, че неговият труд е бил използват от Бога. Те ще бъдат негов венец в последния ден (R. P.Martin, *The Epistle of Paul to the Philippians* [Grand Rapids, Mich.: Eerdmans,1959] с. 165).

**Въпрос 5.** Очевидно жените са били доста влиятелни във филипянската църква.[1] Знаем от Деяния 16, че първият човек, повярвал там, е жена. От този пасаж научаваме, че Еводия и Синтихия са работили заедно с Павел за прогласяване на евангелието. Ето защо разпрата между тези две жени би могла да има лоши последици поради влиянието, което те са имали върху другите членове на църквата.

**Въпрос 6.** Сътрудникът е сподвижник или съработник. Не е ясно към кого Павел се обръща с думите „искрени ми сътруднико". Някои коментатори смятат, че Павел говори на човек, за който знае, че притежава тази дарба и отговорност. Други считат, че *сизигос* (гръцката дума за *сътрудник)* е лично име. Не е изключена и една трета възможност - Павел да отправя призив някой да поеме ролята на сътрудник.

**Въпрос 11.** След като групата дискутира по какъв начин подобни размисли могат да ни помогнат, няма да е лошо да помислите за конкретни неща, за които можем да се сещаме по време на трудни обстоятелства. Например, какви мисли биха могли да Ви помогнат, когато изпитвате тревога?

**Въпрос 12.** Ако практикуваме това, което научихме в този пасаж, ние не само ще имаме Божия мир (ст. 7), но и Бог на мира (ст. 9) ще бъде с нас. Какво прекрасно обещание!

## Изучаване 8. Благодарствено писмо на Павел. Филипяни 4:10-23.

*Цел:* Този пасаж ни показва, че даването за Божието дело носи по-голямо благословение на даващия, отколкото на получаващия. Ето защо, изучаването трябва да подтикне хората в групата да оказват по-голяма материална подкрепа на Божието дело.

**Въпрос 4.** „*Даването и получаването* означава движение в две посоки: материални дарения, давани от църквата на апостола и духовни благословения, течащи в обратна посока" (Martin, *Philippians*,с. 179-80).

**Въпрос 8.** Павел желае филипяните да знаят, че той зависи единствено от Бога. Твърде често хората считат мисионерите за кутии за волни пожертвования, които са неспособни да се справят сами. Даване с подобно отношение се превръща по-скоро в акт на

съжаление, отколкото в онова, което наистина е - инвестиция в Божието царство.

**Въпрос 9.** Може би членовете на групата ще пожелаят да дискутират въпроса как да решаваме колко и на кого да даваме. Книгата *How to Give Away Your Money* от Саймън Уебли (IVP, 1978) и брошурата *The Graduated Tithe* от Роналд Сайдър (IVP, 1978) биха били от полза в подобна дискусия.

## Изучаване 9. Общ преглед. Филипяни 1-4.

*Цел:* След изучаване на всеки пасаж в съответния контекст, членовете на Вашата група имат нужда да погледнат на книгата като цяло, за да видят как са развити основните теми в нея. Целта на това изучаване е да свърже в едно темите във „Филипяни". Членовете на групата трябва да си припомнят разглежданите въпроси, за да останат с чувството: „Сега знам за какво се говори във „Филипяни" и как това послание може да се приложи в моя живот."

**Въпрос 2.** Можете да помолите членовете на групата да прегледат набързо книгата и да се опитат да намерят в нея всички места, където са употребени думите „радост" и „радвайте се". От друга страна може да дадете по един стих, където се говори за радост, на всеки член на групата и след това всеки да сподели какво е открил в него.

---

*Доналд Бейкър - бивш работник в Inter-Varsity Christian Fellowship, е пастор на Grace Reformed Church във Уотърлу, щата Айова.*